Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. februára 2017 *

„Mimozmluvná zodpovednosť — Určitosť žaloby — Prípustnosť — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota na rozhodnutie — Majetková ujma — Úroky zo sumy nezaplatenej pokuty — Náklady na bankovú záruku — Nemajetková ujma — Príčinná súvislosť“

Vo veci T-479/14,

Kendrion NV, so sídlom v Zeiste (Holandsko), v zastúpení: pôvodne P. Glazener a T. Ottervanger, neskôr T. Ottervanger, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej únii, v zastúpení: Súdny dvor Európskej únie v zastúpení: pôvodne A. Placco, neskôr J. Inghelram a E. Beysen, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: T. Christoforou, S. Noë a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 268 ZFEÚ na dosiahnutie náhrady škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu dĺžky konania pred Všeobecným súdom vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia I. Labucka, E. Bieliūnas (spravodajca), V. Kreuschitz a I. S. Forrester,

tajomník: G. Predonzani, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. júla 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 22. februára 2006 žalobkyňa, Kendrion NV, podala žalobu proti rozhodnutiu Komisie K(2005) 4634 z 30. novembra 2005 týkajúcemu sa konania podľa článku [101 ZFEÚ] (vec COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia) (ďalej len „rozhodnutie K(2005) 4634“). Táto spoločnosť vo svojej žalobe v podstate navrhovala, aby Všeobecný súd v celom rozsahu alebo čiastočne zrušil toto rozhodnutie, alebo subsidiárne, aby zrušil pokutu, ktorá jej bola uložená uvedeným rozhodnutím, alebo znížil výšku tejto pokuty.

2 Rozsudkom zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), Všeobecný súd zamietol túto žalobu.

3 Návrhom podaným 26. januára 2012 sa žalobkyňa odvolala proti rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667).

4 Súdny dvor rozsudkom z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771), toto odvolanie zamietol.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

5 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. júna 2014 žalobkyňa podala túto žalobu proti Európskej únii zastúpenej Súdnym dvorom Európskej únie.

6 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2014 Súdny dvor Európskej únie vzniesol námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.

7 Uznesením zo 6. januára 2015, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2015:2), Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Súdnym dvorom Európskej únie a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

8 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 17. februára 2015 Súdny dvor Európskej únie podal odvolanie, zapísané pod číslom C-71/15 P, proti uzneseniu zo 6. januára 2015, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2015:2).

9 Uznesením z 2. marca 2015 predseda tretej komory Všeobecného súdu na návrh Súdneho dvora Európskej únie prerušil konanie v tejto veci až do vydania rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa končí konanie vo veci C-71/15 P, Súdny dvor/Kendrion.

10 Uznesením z 18. decembra 2015, Súdny dvor/Kendrion (C-71/15 P, neuverejnené, EU:C:2015:857), bola vec vymazaná z registra Súdneho dvora.

11 Po opätovnom začatí konania v tejto veci Európska komisia podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. januára 2016 požiadala o vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Súdneho dvora Európskej únie.

12 Dňa 16. februára 2016 Súdny dvor Európskej únie predložil vyjadrenie k žalobe.

13 Dňa 17. februára 2016 Všeobecný súd postúpil túto vec tretej rozšírenej komore.

14 Dňa 2. marca 2016 Všeobecný súd rozhodol, že druhá výmena vyjadrení nie je potrebná. Okrem toho v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tento súd vyzval Súdny dvor Európskej únie, aby uviedol, či si vyžiadal a získal súhlas žalobkyne a Komisie, aby mohol predložiť určité dokumenty, ktoré sú uvedené v prílohách vyjadrenia k žalobe a ktoré súviseli s vecou, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667) (ďalej len „vec T-54/06“).

15 Uznesením z 15. marca 2016, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2016:196), predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na jej vstup do konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Súdneho dvora Európskej únie a spresnil, že Komisia má práva, ktoré sú stanovené v článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

16 Dňa 18. marca 2016 Súdny dvor Európskej únie odpovedal na otázku spomenutú v bode 14 vyššie. Súdny dvor navrhol, aby Všeobecný súd zohľadnil, že v prvom rade nemusel žiadať a získať súhlas žalobkyne a Komisie, aby mohol predložiť dokumenty súvisiace s vecou T-54/06, a subsidiárne, že tento súhlas bol daný žalobkyňou a Komisiou implicitne. Súdny dvor Európskej únie tiež subsidiárne žiadal, aby sa s jeho odpoveďou zaobchádzalo ako s návrhom na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorého cieľom je, aby Všeobecný súd v rámci tejto žaloby nariadil predloženie dokumentov tvoriacich spis vo veci T-54/06 a predovšetkým dokumentov priložených k vyjadreniu k žalobe.

17 Dňa 4. apríla 2016 predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu rozhodol po prvé vyradiť zo spisu dokumenty, ktoré boli uvedené v prílohách vyjadrenia k žalobe predloženého v tejto veci a ktoré súviseli s vecou T-54/06. Toto rozhodnutie bolo odôvodnené skutočnosťou, že Súdny dvor Európskej únie si jednak nevyžiadal ani nezískal súhlas účastníkov konania vo veci T-54/06 na to, aby mohol predložiť uvedené dokumenty, a jednak nepožiadal o prístup k spisu v uvedenej veci podľa článku 38 ods. 2 rokovacieho poriadku. Po druhé predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu rozhodol podľa článku 88 ods. 3 rokovacieho poriadku vyzvať žalobkyňu, aby zaujala stanovisko k návrhu na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktoré bolo predložené subsidiárne Súdnym dvorom Európskej únie v jeho odpovedi z 18. marca 2016 spomenutej v bode 16 vyššie.

18 Dňa 12. apríla 2016 žalobkyňa navrhla Všeobecnému súdu, aby rozhodol spravodlivo, pričom mal zohľadniť záujmy oboch účastníkov konania a procesnú zložitosť návrhu predloženého Súdnym dvorom Európskej únie.

19 Dňa 11. mája 2016 Všeobecný súd konštatoval, že príprava a vedenie tejto veci vyžadujú z hľadiska jej predmetu, aby mal k dispozícii spis vo veci T-54/06. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku tak Všeobecný súd rozhodol vložiť do spisu v tejto veci spis vo veci T-54/06.

20 Dňa 17. júna 2016 Súdny dvor Európskej únie požiadal o doručenie spisu vo veci T-54/06.

21 Dňa 28. júna 2016 Všeobecný súd vyzval žalobkyňu, aby predložila určité dokumenty, a položil jej otázku, ktorú mala zodpovedať na pojednávaní.

22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 20. júla 2016.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— uložil Únii povinnosť zaplatiť z dôvodu majetkovej ujmy sumu vo výške 2 308 463,98 eura alebo aspoň sumu, ktorú bude považovať za primeranú,

— uložil Únii povinnosť zaplatiť z dôvodu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 11 050 000 eur alebo subsidiárne sumu vo výške 1 700 000 eur, alebo ďalej subsidiárne aspoň sumu určenú účastníkmi konania spôsobom vymedzeným Všeobecným súdom alebo v každom prípade primeranú sumu určenú samotným Všeobecným súdom,

— navýšil od 26. novembra 2013 každú z priznaných súm o úroky z omeškania, v sadzbe, ktorú bude považovať za primeranú,

— zaviazal Úniu na náhradu trov konania,

24 Súdny dvor Európskej únie podporovaný Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol návrh na náhradu údajnej majetkovej ujmy ako nedôvodný a neprípustný a v každom prípade zamietol návrh na náhradu údajnej nemajetkovej umy ako nedôvodný,

— subsidiárne zamietol návrh na náhradu údajnej majetkovej ujmy ako nedôvodný a priznal žalobkyni náhradu za údajnú nemajetkovú ujmu v maximálnej výške 5 000 eur,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

III. Právny stav

A. O prípustnosti

25 Súdny dvor Európskej únie tvrdí, že návrh je nejasný a nepresný, pokiaľ ide o povahu a rozsah údajnej nemajetkovej ujmy. Opis nemajetkovej ujmy je totiž obzvlášť nejasný a vychádza zo zámeny majetkovej a nemajetkovej ujmy.

26 Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie v spojení s článkom 53 prvým odsekom uvedeného štatútu a článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 musí každý návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, a to prípadne bez ďalších podporných informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby bola žaloba prípustná, potrebné, aby z jej samotného obsahu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súvislým a pochopiteľným spôsobom. Presnejšie na splnenie týchto požiadaviek musí žaloba smerujúca k náhrade údajne utrpenej ujmy spôsobenej inštitúciou Únie obsahovať údaje, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca vytýka inštitúcii, dôvody, pre ktoré zastáva názor, že medzi týmto konaním a ujmou, ktorú údajne utrpel, existuje príčinná súvislosť, ako aj povahu a rozsah tejto ujmy (pozri rozsudok zo 7. októbra 2015, Accorinti a i./ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, bod 53 a citovanú judikatúru).

27 V prejednávanej veci treba v prvom rade zdôrazniť, že je pravda, že tvrdenie žalobkyne je zhrnutím, pokiaľ ide o povahu nemajetkovej ujmy, ktorú uvádza. Toto tvrdenie sa však zdá dostatočné z hľadiska všetkých vysvetlení a odkazov, ktoré sú uvedené v návrhu.

28 Na jednej strane žalobkyňa okrem iného zdôrazňuje, že je „podnikom kótovaným na burze, ktorého situáciu pozorne sledujú nielen jeho vlastní zamestnanci, ale aj tlač, investori a jeho klienti“. Žalobkyňa spresňuje, že jej dobrá povesť bola zbytočne poškodená.

29 Na druhej strane žalobkyňa v podstate tvrdí, že ďalšie roky neistoty mali nepriaznivý vplyv na hospodárenie, investície, atraktívnosť a stratégiu podniku. Dodáva, že táto neistota taktiež spôsobila osobnú nemajetkovú ujmu jej zamestnancom, ako aj jej vedúcim zamestnancom, ktorí podliehali veľkému tlaku.

30 Napokon nejasnosť uvádzaná Súdnym dvorom Európskej únie, pokiaľ ide o vzťah medzi údajnou nemajetkovou ujmou a prípadnou majetkovou ujmou vyplýva z posúdenia dôvodnosti návrhu náhradu údajnej nemajetkovej ujmy a okrem iného z kritérií posúdenia a nápravy tejto ujmy.

31 V druhom rade, pokiaľ ide o rozsah údajnej nemajetkovej ujmy, žalobkyňa správne zdôrazňuje, že na nemajetkovú ujmu, ktorú uvádza, sa z dôvodu jej podstaty nedá uplatniť presný výpočet. Navyše pripomína, že na určenie údajnej nemajetkovej ujmy treba zohľadniť kontext, a teda povahu veci a dotknutého podniku. Napokon žalobkyňa hodnotí svoju ujmu podľa metódy, ktorej relevantnosť patrí do posúdenia dôvodnosti žaloby.

32 Návrh je tak dostatočne jasný a presný a žalobkyňa predložila dostatočné dôkazy na posúdenie povahy a rozsahu jej údajnej nemajetkovej ujmy. Tieto dôkazy preto umožnili Súdnemu dvoru Európskej únie zabezpečiť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o tejto žalobe.

33 Vzhľadom na uvedené skutočnosti musí byť prekážka neprípustnosti vznesená Súdnym dvorom Európskej únie zamietnutá.

B. O veci samej

34 Podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ v prípade mimozmluvnej zodpovednosti Únia, v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

35 Podľa ustálenej judikatúry z článku 340 druhého odseku ZFEÚ vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie a výkon práva na náhradu spôsobenej škody sú podmienené súčasným splnením niekoľkých podmienok týkajúcich sa protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi konaním a uvádzanou škodou (rozsudky z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, EU:C:1982:318, bod 16, a z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 106).

36 Pokiaľ nie je splnená jedna z týchto podmienok, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez nutnosti preskúmať ostatné podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Únie (rozsudok zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo, C-104/97 P, EU:C:1999:498, bod 65; v tomto zmysle pozri tiež rozsudok z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, EU:C:1994:329, bod 81). Navyše súd Únie nie je povinný skúmať tieto podmienky v určenom poradí (rozsudok z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, EU:C:2010:147, bod 42; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 13).

37 V prejednávanej veci žalobkyňa po prvé tvrdí, že dĺžkou konania vo veci T-54/06 boli porušené požiadavky súvisiace s dodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie veci (ďalej len „primeraná lehota na rozhodnutie“). Po druhé tvrdí, že toto porušenie jej spôsobilo škodu, ktorá musí byť nahradená.

1. O údajnom nedodržaní primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06

38 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že v rozsudku z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771), Súdny dvor už rozhodol, že podmienka týkajúca sa dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, bola splnená, pokiaľ ide o lehotu na rozhodnutie veci T-54/06. Nie je preto potrebné skúmať ďalej kritériá na posúdenie primeranosti lehoty na rozhodnutie, ani ich uplatnenie v predmetnom prípade.

39 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že vo veci T-54/06 predstavovalo obdobie 2 rokov a 6 mesiacov primeranú lehotu na rozhodnutie z dôvodu, že Všeobecný súd je medzinárodný orgán, čo znamená určitú zložitosť, najmä z dôvodu jazykového režimu. V tejto veci však žiadna skutočnosť neodôvodňuje lehotu na rozhodnutie presahujúcu 2 roky a 6 mesiacov. Keďže dĺžka konania vo veci T-54/06 bola viac ako 5 rokov a 9 mesiacov, prekročila tak primeranú lehotu na rozhodnutie o 3 roky a 3 mesiace.

40 Súdny dvor Európskej únie odpovedá, že tvrdenia žalobkyne musia byť zamietnuté.

41 Po prvé pripomína, že podľa rozsudku z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771), prináleží Všeobecnému súdu, aby rozhodoval o žalobách, ako je žaloba v tejto veci, a overil, či sú splnené podmienky na založenie mimozmluvnej zodpovednosti Únie.

42 Po druhé tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je dĺžka konania vo veciach, ktoré sa týkajú uplatnenia práva hospodárskej súťaže, primeraná len vtedy, ak nepresiahne obdobie 2 rokov a 6 mesiacov, nijako nesúvisí s existenciou konaní pred Všeobecným súdom, ako to preukazuje priemerná dĺžka konaní pred týmto súdom konštatovaná v rokoch 2006 až 2015 v tomto type vecí. Rovnako obdobie, ktoré uplynulo od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-54/06, presiahlo priemernú dĺžku tejto časti konania, konštatovanú v rokoch 2007 až 2010 vo veciach, ktoré sa týkali uplatnenia práva hospodárskej súťaže, len o 16 mesiacov.

43 Po tretie a predovšetkým primeranosť lehoty na rozhodnutie musí byť posúdená v závislosti od osobitných okolností každej veci a najmä z hľadiska prípadnej existencie neobvykle dlhého obdobia nečinnosti. Celková dĺžka konania a obdobie od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-54/06 sú odôvodnené veľkým rozsahom vecí, ktoré sa týkajú uplatnenia práva hospodárskej súťaže, okolnosťou, že proti rozhodnutiu K(2005) 4634 bolo podaných pätnásť súbežných žalôb v šiestich rôznych jazykoch, a viacjazyčným prostredím, v ktorom pôsobí Súdny dvor Európskej únie. Navyše treba zohľadniť obmedzené trvanie funkčného obdobia sudcov a dlhodobú pracovnú neschopnosť jedného z členov komory, ktorej bola vec T-54/06 pridelená.

44 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že článok 47 druhý odsek Charty základných práv Európskej únie stanovuje okrem iného, že „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom“.

45 Takéto právo, ktorého existencia, ako všeobecnej zásady práva Únie, bola potvrdená pred nadobudnutím platnosti Charty základných práv, bolo uznané za uplatniteľné v rámci žaloby proti rozhodnutiu Komisie (pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 178 a citovanú judikatúru).

46 V prejednávanej veci z podrobného skúmania spisu vo veci T-54/06 vyplýva, ako správne zdôraznil Súdny dvor v rozsudku z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771), že dĺžku konania vo veci T-54/06, ktorá dosiahla takmer 5 rokov a 9 mesiacov, nemožno odôvodniť nijakými osobitnými okolnosťami uvedenej veci.

47 V prvom rade treba uviesť, že vec T-54/06 sa týkala sporu súvisiaceho s existenciou porušenia pravidiel hospodárskej súťaže a že podľa judikatúry základná požiadavka právnej istoty, ktorá musí platiť v prípade hospodárskych subjektov, ako aj cieľ zabezpečiť, aby na vnútornom trhu nebola skreslená

hospodárska súťaž, sú v podstatnom záujme nielen samotného žalobcu a jeho konkurentov, ale takisto aj v záujme tretích osôb, z dôvodu veľkého počtu dotknutých osôb a finančných záujmov, ktoré sú v hre (rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 186).

48 V druhom rade treba uviesť, že vo veci T-54/06 uplynulo obdobie približne 3 rokov a 10 mesiacov, t. j. 46 mesiacov, od ukončenia písomnej časti konania podaním dupliky Komisiou 19. februára 2007 do začatia ústnej časti konania 30. novembra 2010.

49 Počas tohto obdobia sa pristúpilo okrem iného k syntéze tvrdení účastníkov konania, príprave vecí, skutkovej a právnej analýze sporov a príprave ústnej časti konania. Dĺžka tohto obdobia tak závisí najmä od zložitosti sporu, ako aj správania účastníkov konania a výskytu prekážok v konaní.

50 Pokiaľ ide o zložitosť sporu, treba najskôr pripomenúť, že vec T-54/06 sa týkala žaloby podanej proti rozhodnutiu Komisie týkajúcemu sa konania podľa článku 101 ZFEÚ.

51 Ako vyplýva zo spisu vo veci T-54/06 žaloby, ktoré sa týkajú uplatnenia práva hospodárskej súťaže Komisiou, tak predstavujú vyšší stupeň zložitosti ako iné druhy vecí, okrem iného vzhľadom na dĺžku napadnutého rozhodnutia, veľkosť spisu a potrebu vykonať podrobné preskúmanie viacerých zložitých skutkových okolností, ktoré sú často veľmi komplexné z hľadiska času a priestoru.

52 Obdobie 15 mesiacov od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania tak v zásade predstavuje primeranú lehotu na riešenie vecí, ktoré sa týkajú uplatnenia práva hospodárskej súťaže, ako je vec T-54/06.

53 Okrem toho je potrebné zohľadniť okolnosť, že proti rozhodnutiu K(2005) 4634 boli podané viaceré žaloby.

54 Žaloby podané proti tomu istému rozhodnutiu prijatému Komisiou uplatňujúcou právo hospodárskej súťaže Únie v zásade vyžadujú súbežné riešenie, a to vrátane prípadu, že tieto žaloby nie sú spojené. Toto súbežné riešenie je okrem iného odôvodnené zložitosťou uvedených žalôb, ako aj potrebou zabezpečiť koherenciu v analýze týchto rozsudkov a v odpovedi, ktorú treba poskytnúť.

55 Súbežné riešenie súvisiacich vecí môže odôvodniť predĺženie lehoty od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania o obdobie jedného mesiaca za každú dodatočnú súvisiacu vec.

56 V prejednávanej veci bolo proti rozhodnutiu K(2005) 4634 podaných pätnásť žalôb. Jedna žalobkyňa však vzala späť svoju žalobu proti tomuto rozhodnutiu (uznesenie zo 6. júla 2006, Cofira-Sac/Komisia, T-43/06, neuverejnené, EU:T:2006:192). Ďalšie dve žaloby podané proti rozhodnutiu K(2005) 4634 viedli k vyhláseniu rozsudkov z 13. septembra 2010, Trioplast Wittenheim/Komisia (T-26/06, neuverejnený, EU:T:2010:387), a z 13. septembra 2010, Trioplast Industrier/Komisia (T-40/06, EU:T:2010:388).

57 Za týchto podmienok riešenie dvanástich ďalších vecí týkajúcich sa žalôb podaných proti rozhodnutiu K(2005) 4634 odôvodnilo predĺženie konania vo veci T-54/06 o 11 mesiacov.

58 V dôsledku obdobie 26 mesiacov (15 mesiacov a 11 mesiacov) od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania bolo na riešenie veci T-54/06 primerané.

59 Napokon úroveň skutkovej, právnej a procesnej zložitosti veci neodôvodňuje väčšiu dĺžku konania v tejto veci. V tejto súvislosti treba okrem iného uviesť, že od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-54/06 nebolo konanie ani prerušené ani predĺžené tým, že Všeobecný súd prijal akékoľvek opatrenie na zabezpečenie priebehu tohto konania.

60 Pokiaľ ide o správanie účastníkov konania a výskyt prekážok konania vo veci T-54/06, obdobie, ktoré uplynulo od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-54/06, nebolo nijako ovplyvnené takýmto správaním alebo výskytom takýchto prekážok.

61 Preto vzhľadom na okolnosti vo veci T-54/06 z lehoty 46 mesiacov, ktorá uplynula od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania, teda vyplýva neodôvodnené obdobie nečinnosti 20 mesiacov pri riešení uvedenej veci.

62 V treťom rade zo skúmania spisu vo veci T-54/06 nevyplynula žiadna okolnosť umožňujúca dospieť k záveru, že existuje neodôvodnené obdobie nečinnosti na jednej strane od podania žaloby do dátumu podania dupliky a na strane druhej od začatia ústnej časti konania do vyhlásenia rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667).

63 Z toho vyplýva, že postupom, ktorý bol prijatý vo veci T-54/06 a ukončený vyhlásením rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), bol porušený článok 47 druhá veta Charty základných práv, keďže tento postup o 20 mesiacov presiahol primeranú lehotu na rozhodnutie, čo predstavuje dostatočne závažné porušenie právnej normy Únie, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.

2. O údajnej ujme a údajnej príčinnej súvislosti

64 Podľa ustálenej judikatúry musí byť škoda, ktorej náhrada sa požaduje v rámci žaloby o určenie mimozmluvnej zodpovednosti Únie, skutočná a určitá, čo musí preukázať žalobca (pozri rozsudok z 9. novembra 2006, Agraz a i./Komisia, C-243/05 P, EU:C:2006:708, bod 27 a citovanú judikatúru). Žalobca je povinný predložiť presvedčivé dôkazy tak o existencii, ako aj o rozsahu ujmy, ktorú uplatňuje (pozri rozsudok zo 16. septembra 1997, Blackspur DIY a i./Rada a Komisia, C-362/95 P, EU:C:1997:401, bod 31 a citovanú judikatúru).

65 Podľa ustálenej judikatúry sa podmienka týkajúca sa príčinnej súvislosti zakotvená v článku 340 druhom odseku ZFEÚ týka existencie príčinnej súvislosti s dostatočne priamym účinkom medzi konaním inštitúcií a škodou (rozsudky z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, EU:C:2010:147, bod 53, a zo 14. decembra 2005, Beamglow/Parlement a i., T-383/00, EU:T:2005:453, bod 193; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok zo 4. októbra 1979, Dumortier a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, EU:C:1979:223, bod 21). Žalobcovi prináleží predložiť dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou ujmou (pozri rozsudok z 30. septembra 1998, Coldiretti a i./Rada a Komisia, T-149/96, EU:T:1998:228, bod 101 a citovanú judikatúru).

66 V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 jej bola spôsobená majetková a nemajetková ujma.

a) O údajnej majetkovej ujme a predpokladanej príčinnej súvislosti

67 Žalobkyňa tvrdí, že jej bola spôsobená majetková ujma, ktorá spočíva v dodatočných finančných nákladoch, ktoré musela znášať v období od 26. augusta 2010, t. j. dátumu, kedy mal Súdny dvor vydať svoj rozsudok, do 26. novembra 2013, t. j. dátumu, kedy Súdny dvor skutočne vydal svoj rozsudok vo veci Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771). Výška týchto nákladov dosahuje 2 308 463,98 eura. Táto suma bola vypočítaná podľa nasledujúcej metódy. Najskôr treba spočítať na jednej strane náklady bankovej záruky, ktorá bola zriadená, aby nebola ihneď zaplatená výška pokuty uloženej rozhodnutím K(2005) 4634 (ďalej „náklady bankovej záruky“), a na strane druhej úroky zaplatené z pokuty (ďalej len „úroky z pokuty“). Ďalej z výsledku tohto sčítania treba odpočítať náklady, ktoré by žalobkyňa musela znášať, ak by mala povinnosť zaplatiť pokutu 26. augusta 2010.

68 Súdny dvor Európskej únie v prvom rade tvrdí, že neexistuje dostatočne priama príčinná súvislosť medzi majetkovou ujmou týkajúcou sa nákladov bankovej záruky a úrokov z pokuty na jednej strane a nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie na strane druhej. Táto materiálna ujma totiž vyplýva z vlastného rozhodnutia žalobkyne. Navyše existencia príčinnej súvislosti nemôže byť stanovená len na základe konštatovania, že v prípade neexistencie prekročenia primeranej lehoty na rozhodnutie žalobkyňa nemala povinnosť uhradiť náklady bankovej záruky a úroky z pokuty za obdobie zodpovedajúce tomuto prekročeniu.

69 V druhom rade úroky, ktoré žalobkyňa musela zaplatiť, nemôžu byť kvalifikované ako ujma. Tieto úroky totiž predstavujú náhradu z dôvodu, že Komisia nemala k dispozícii sumu, ktorou mala právo disponovať, a žalobkyňa by sa bezdôvodne obohatila, ak by jej bola priznaná náhrada škody v sume zodpovedajúcej týmto úrokom. Subsidiárne Súdny dvor Európskej únie tvrdí, že tabuľky výrobkov v prílohe žaloby nepreukazujú majetkovú ujmu, ktorá mala byť žalobkyni spôsobená. Žalobkyňa spresňuje, že existenciu a rozsah majetkovej ujmy nemožno určiť len na základe spravodlivosti.

1) Úvodné pripomienky

70 Treba zdôrazniť, že článok 2 rozhodnutia K(2005) 4634 stanovoval, že pokuty uložené týmto rozhodnutím musia byť zaplatené v lehote troch mesiacov od jeho doručenia. Podľa článku 86 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 357, 2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145), článok 2 tohto rozhodnutia spresňoval, že po uplynutí tejto lehoty troch mesiacov budú úroky automaticky splatné v úrokovej sadzbe uplatňovanej Európskou centrálnou bankou (ECB) na jej základné refinančné operácie prvý deň mesiaca, v ktorom bolo uvedené rozhodnutie prijaté, zvýšenej o 3,5 percentuálneho bodu, t. j. v sadzbe 5,56 %.

71 V súlade s článkom 299 prvým odsekom ZFEÚ rozhodnutie K(2005) 4634 predstavuje exekučný titul, keďže vo svojom článku 2 zahŕňa peňažný záväzok voči žalobkyni. Okrem toho podanie návrhu na vyhlásenie neplatnosti tohto rozhodnutia podľa článku 263 ZFEÚ nespochybnilo vykonateľnosť uvedeného rozhodnutia, keďže podľa článku 278 ZFEÚ žaloby podané Súdnemu dvoru Európskej únie nemajú odkladný účinok.

72 Listom z 13. decembra 2005 Komisia doručila rozhodnutie K(2005) 4634 žalobkyni. Pri tejto príležitosti uviedla, že ak žalobkyňa začne konanie pred Všeobecným súdom alebo Súdnym dvorom, nebude prijaté žiadne opatrenie na účely vymáhania, pokiaľ bude vec prebiehať, v prípade, že budú dodržané podmienky pred uplynutím lehoty na zaplatenie. Podľa článku 86 ods. 5 nariadenia č. 2342/2002 išlo o tieto dve podmienky: po prvé z pohľadávky Komisie musia plynúť úroky od dátumu uplynutia lehoty na zaplatenie v sadzbe 3,56 %, po druhé banková záruka prijateľná pre Komisiu, ktorá pokrýva dlh a zároveň úroky z dlhu, musí byť poskytnutá pred dátumom splatnosti.

73 Žalobkyňa rozhodla, že nezaplatí ihneď pokutu, ktorá jej bola uložená, a zriadi bankovú záruku prostredníctvom zaplatenia úrokov v sadzbe 3,56 %.

74 Údajnú majetkovú ujmu a predpokladanú príčinnú súvislosť medzi touto ujmou a nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 treba skúmať z hľadiska týchto úvah.

2) O zaplatení úrokov z pokuty

75 V prvom rade treba konštatovať, že z dôvodu uplatnenia článku 299 prvého odseku ZFEÚ v spojení s článkom 278 ZFEÚ, spomenutých v bode 71 vyššie, bola výška pokuty uložená rozhodnutím K(2005) 4634 dlhovaná Komisii napriek podaniu návrhu na vyhlásenie neplatnosti uvedeného rozhodnutia. Úroky z pokuty, ktorých sadzba bola 3,56 %, tak musia byť kvalifikované ako úroky z omeškania.

76 V druhom rade treba uviesť, že počas konania vo veci T-54/06 žalobkyňa nezaplatila pokutu ani úroky z omeškania. Počas konania v uvedenej veci tak žalobkyňa mohla nakladať so sumou, ktorá zodpovedala výške tejto pokuty spolu s úrokmi z omeškania.

77 Žalobkyňa nepredkladá dôkazy umožňujúce preukázať, že počas obdobia zodpovedajúceho prekročeniu primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06, boli úroky z omeškania, ktoré boli neskôr zaplatené Komisii, vyššie ako výhoda, z ktorej mala prospech z dôvodu nakladania so sumou rovnajúcou sa výške pokuty navýšenej o úroky z omeškania. Inými slovami žalobkyňa nepreukazuje, že úroky z pokuty, ktoré plynuli počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu primeranej lehoty na rozhodnutie, boli vyššie ako výhoda, z ktorej mohla mať prospech nezaplatením pokuty navýšenej o úroky, ktoré boli splatné od dátumu, keď došlo k nedodržaniu primeranej lehoty na rozhodnutie a úroky, ktoré sa stali splatnými v období, keď dochádzalo k tomuto porušovaniu povinnosti.

78 Toto posúdenie nemožno spochybniť spôsobom výpočtu navrhnutým žalobkyňou, ktorý mal spočívať v tom, že sa zníži výška údajnej ujmy o náklady na financovanie, ktoré by musela znášať z dôvodu financovania bankou, ak by bola povinná zaplatiť pokutu 26. augusta 2010.

79 Žalobkyňa v žiadnej časti svojej žaloby netvrdí, ani *a fortiori* nepreukazuje, že potrebovala financovanie treťou osobou na účely zaplatenia pokuty uloženej rozhodnutím K(2005) 4634.

80 Vzhľadom na vyššie uvedené nie je preukázané, že počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 bola žalobkyni spôsobená skutočná a určitá ujma v súvislosti so zaplatením úrokov z omeškania z nezaplatenej pokuty. Návrh na náhradu údajnej škody, ktorú z tohto dôvodu utrpela, treba teda zamietnuť, pričom nie je potrebné posúdiť, či existuje uvádzaná príčinná súvislosť.

3) Náhrada nákladov bankovej záruky

81 V prvom rade, pokiaľ ide o ujmu, zo spisu vyplýva, že žalobkyňa zriadila bankovú záruku a počas konania vo veci T-54/06 uhradila náklady bankovej záruky vo forme štvrťročných poplatkov.

82 Z toho vyplýva, že žalobkyňa preukázala, že utrpela skutočnú a určitú ujmu z dôvodu úhrady nákladov bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06.

83 V druhom rade, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, treba uviesť, že na jednej strane ak by konanie vo veci T-54/06 neprekročilo primeranú lehotu na rozhodnutie, žalobkyňa by nemusela uhradiť náklady bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá tomuto prekročeniu.

84 Existuje tak príčinná súvislosť medzi nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 a vznikom ujmy, ktorú žalobkyňa utrpela z dôvodu, že zaplatila náklady bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu tejto primeranej lehoty na rozhodnutie.

85 Na druhej strane treba zdôrazniť, že je pravda, že vytýkané správanie musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy (uznesenie z 31. marca 2011, Mauerhofer/Komisia, C-433/10 P, neuverejnené, EU:C:2011:204, bod 127, a rozsudok z 10. mája 2006, Galileo International Technology a i./Komisia, T-279/03, EU:T:2006:121, bod 130; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, EU:C:2010:147, bod 61). Inými slovami, aj v prípade, že inštitúcie prípadne prispeli k ujme, ktorej náhrada sa požaduje, uvedené prispenie môže byť veľmi vzdialené z dôvodu zodpovednosti iných osôb, prípadne žalobcu (rozsudok z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, EU:C:2010:147, bod 59, a uznesenie z 31. marca 2011, Mauerhofer/Komisia, C-433/10 P, neuverejnené, EU:C:2011:204, bod 132).

86 Navyše už bolo rozhodnuté, že údajná ujma spočívajúca v nákladoch bankovej záruky, ktoré vznikli spoločnosti, ktorá bola sankcionovaná rozhodnutím Komisie neskôr zrušeným Všeobecným súdom, priamo nevyplývala z protiprávnosti tohto rozhodnutia, z dôvodu, že táto ujma vyplývala z vlastného rozhodnutia tejto spoločnosti zriadiť bankovú záruku, aby nemusela zaplatiť pokutu v lehote stanovenej sporným rozhodnutím [pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2005, Holcim (Deutschland)/Komisia, T-28/03, EU:T:2005:139, bod 123, a uznesenie z 12. decembra 2007, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-113/04, neuverejnené, EU:T:2007:377, bod 38].

87 V prejednávanej veci však treba po prvé spresniť, že v čase, keď žalobkyňa podala žalobu vo veci T-54/06, t. j. 22. februára 2006, a v čase, keď zriadila bankovú záruku, nebolo nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie predvídateľné. Okrem toho žalobkyňa mohla legitímne očakávať, že jej žaloba bude prejednaná v primeranej lehote.

88 Po druhé prekročenie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 nastalo po tom, ako sa žalobkyňa pôvodne rozhodla zriadiť bankovú záruku.

89 Skutkové okolnosti tejto veci sa tak podstatne odlišujú od skutkových okolností, ktoré boli konštatované v rozsudku z 21. apríla 2005, Holcim (Deutschland)/Komisia (T-28/03, EU:T:2005:139) a v uznesení z 12. decembra 2007, Atlantic Container Line a i./Komisia (T-113/04, neuverejnené, EU:T:2007:377), spomenutých v bode 86 vyššie. Súvislosť medzi prekročením primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 a úhradou nákladov bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá tomuto prekročeniu, teda nemôže byť v rozpore s tvrdením Súdneho dvora Európskej únie prerušená počiatočným rozhodnutím žalobkyne nezaplatiť ihneď pokutu uloženú rozhodnutím K(2005) 4634 a zriadiť bankovú záruku.

90 Z toho vyplýva, že existuje príčinná súvislosť medzi nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 a vznikom ujmy, ktorú utrpela žalobkyňa z dôvodu, že uhradila náklady bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu uvedenej lehoty.

91 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že jej bola spôsobená majetková ujma, ktorá spočívala v dodatočných finančných nákladoch, ktoré musela znášať v období od 26. augusta 2010 do 26. novembra 2013, t. j. dátumu, keď Súdny dvor skutočne vydal rozsudok vo veci Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771) (pozri bod 67 vyššie).

92 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že žalobkyňa vo svojej žalobe uplatňuje nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie len vo veci T-54/06. Neuplatňuje teda nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie z dôvodu celkovej dĺžky konania vo veci T-54/06 spolu s vecou, v ktorej bol vydaný rozsudok z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771).

93 V prejednávanej veci tak bolo konštatované len to, že konanie vo veci T-54/06 nerešpektovalo primeranú lehotu na rozhodnutie (pozri bod 63 vyššie).

94 Ďalej nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 bolo ukončené vyhlásením rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667).

95 Od 16. novembra 2011 tak žalobkyňa mohla posúdiť, či existuje nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06, ako aj ujmu, ktorú utrpela z dôvodu uhradenia nákladov bankovej záruky počas obdobia zodpovedajúceho prekročeniu uvedenej lehoty.

96 Navyše v odvolaní, ktoré žalobkyňa podala 26. januára 2012 proti rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), tvrdila, že neprimeraná dĺžka konania vo veci T-54/06 mala pre ňu škodlivé následky a z toho dôvodu žiadala zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená.

97 Nakoniec rozhodnutie K(2005) 4634, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta, nadobudlo právoplatnosť až 26. novembra 2013, kedy z dôvodu rozhodnutia žalobkyne podať odvolanie proti rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), zároveň uplynula možnosť ponúknutá Komisiou zriadiť bankovú záruku.

98 Z toho vyplýva, že úhrada nákladov bankovej záruky po vyhlásení rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), ktorým došlo k ukončeniu porušovania povinnosti dodržať primeranú lehotu na rozhodnutie vo veci T-54/06, nepredstavuje dostatočne priamu príčinnú súvislosť s týmto porušením, keďže úhrada takýchto nákladov vyplýva z osobného a samostatného rozhodnutia žalobkyne, ku ktorému dospela po uvedenom porušení, týkajúceho sa nezaplatenia pokuty, nepožiadať o odklad výkonu rozhodnutia K(2005) 4634 a podať odvolanie proti uvedenému rozsudku.

99 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že medzi jednak nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 a jednak ujmou, ktorú žalobkyňa utrpela pred vyhlásením rozsudku zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667), a ktorá spočíva v uhradení nákladov bankovej záruky počas obdobia, ktoré zodpovedá prekročeniu tejto primeranej lehoty, existuje dostatočne priama súvislosť.

4) O posúdení spôsobenej majetkovej ujmy

100 V prvom rade treba pripomenúť, že dĺžka konania vo veci T-54/06 prekročila primeranú lehotu na rozhodnutie v tejto veci o 20 mesiacov (pozri bod 63 vyššie).

101 V druhom rade na jednej strane žalobkyňa vo svojej žalobe spresňuje, že majetková ujma, ktorú utrpela, spočíva v „dodatočných finančných nákladoch, ktoré musela znášať počas posudzovaného obdobia, t. j. obdobia od 26. augusta 2010 do 26. novembra 2013“ (pozri bod 67 vyššie). Okrem toho na podporu svojho návrhu na náhradu škody poskytla informácie o nákladoch bankovej záruky, ktoré uhradila počas tohto obdobia.

102 Z hľadiska dôvodov žaloby tak návrh na náhradu škody sformulovaný žalobkyňou v jej prvom žalobnom návrhu zodpovedá nákladom, ktoré vznikli od 26. augusta 2010.

103 Z pravidiel upravujúcich konanie na súdoch Únie, najmä z článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, vyplýva, že spor je v zásade určený a vymedzený účastníkmi konania a že súd Únie nemôže rozhodovať *ultra petita* (rozsudky z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i., C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 27, a z 3. júla 2014, Electrabel/Komisia, C-84/13 P, neuverejnený, EU:C:2014:2040, bod 49).

104 Všeobecný súd sa tak musí pridržať návrhu žalobkyne a bez návrhu nemôže rozhodnúť o náhrade škody spôsobenej pred 26. augustom 2010, t. j. škody spôsobenej počas obdobia chronologicky odlišného od obdobia, v ktorom bola žalobkyni údajne spôsobená škoda.

105 Na druhej strane náklady bankovej záruky uhradené žalobkyňou po 16. novembri 2011 nepredstavujú dostatočne priamu príčinnú súvislosť s nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 (pozri bod 98 vyššie).

106 V prejednávanej veci preto ujma, ktorá môže byť nahradená, zodpovedá nákladom bankovej záruky uhradeným žalobkyňou od 26. augusta 2010 do 16. novembra 2011.

107 V treťom rade z dokumentov predložených žalobkyňou vyplýva, že náklady bankovej záruky boli uhrádzané štvrťročne. Tieto dokumenty taktiež preukazujú, že od 26. augusta 2010 do 31. decembra 2011 boli uhradené nasledujúce náklady bankovej záruky:

Obdobie	Náklady (euro)
26. 8. 2010 – 31. 12. 2010	175 709,87
31. 12. 2010 – 14. 3. 2011	81 382,15
14. 3. 2011 – 31. 3. 2011	18 983,87
31. 3. 2011 – 30. 6. 2011	102 533,99
30. 6. 2011 – 30. 9. 2011	104 603,82
30. 9. 2011 – 31. 12. 2011	105 555,48
Spolu	588 769,18

108 Z toho vyplýva, že náklady bankovej záruky uhradené žalobkyňou počas obdobia od 26. augusta 2010 do 16. novembra 2011 dosiahli 588 769,18 eura.

109 Vzhľadom na vyššie uvedené treba žalobkyni priznať náhradu škody vo výške 588 769,18 eura z dôvodu náhrady majetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 a ktorá spočíva v uhradení dodatočných nákladov bankovej záruky.

b) O údajnej nemajetkovej ujmy a predpokladanej príčinnej súvislosti

110 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva existuje solídna, hoci vyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej neprimeraná dĺžka trvania konania spôsobuje nemajetkovú ujmu. Okrem toho žalobkyňou je „podnik kótovaný na burze, ktorého situáciu pozorne sledujú nielen jeho vlastní zamestnanci, ale aj tlač, investori a jeho klienti“. Dobrá povesť žalobkyne tak bola zbytočne poškodená. Napokon ďalšie roky neistoty mali nepriaznivý vplyv na hospodárenie, investície, atraktívnosť a stratégiu podniku. Navyše dlhodobá neistota rovnako zapríčinila osobnú nemajetkovú ujmu zamestnancom, ako aj vedúcim zamestnancom žalobkyne.

111 V druhom rade žalobkyňa zdôrazňuje, že presné posúdenie údajnej nemajetkovej ujmy je náročné z dôvodu povahy tejto ujmy. Európsky súd pre ľudské práva však trvá na význame podobných vecí pri posudzovaní ujmy. Posúdenie nemajetkovej ujmy, ktorá bola spôsobená v prejednávanej veci, tak možno najlepšie urobiť odkazom na veci, v ktorých Všeobecný súd alebo Súdny dvor konštatoval nedodržanie primeranej lehoty a znížil z dôvodu „spravodlivého zadosťučinenia“ pokutu, ktorú uložila Komisia, za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže Únie.

112 Za týchto podmienok žalobkyňa po prvé žiada náhradu škody vo výške 11 050 000 eur za obdobie od 26. augusta 2010 do 26. novembra 2013, čo zodpovedá uplatneniu sadzby 10 % za rok omeškania na výšku pokuty, ktorá jej bola uložená rozhodnutím K(2005) 4634. Subsidiárne žiada náhradu škody vo

výške 1 700 000 eur, čo zodpovedá 5 % pokuty, ktorá jej bola uložená rozhodnutím K(2005) 4634. Ďalej subsidiárne žiada náhradu škody v sume určenej účastníkmi konania spôsobom vymedzeným Všeobecným súdom alebo prípadne v primeranej sume určenej samotným Všeobecným súdom.

113 Súdny dvor Európskej únie v prvom rade odpovedá, že žalobkyňa nepreukazuje existenciu nemajetkovej ujmy. Pripomína, že žalobkyni prináleží predložiť dôkaz o ujme, ktorej sa domáha. Údajná ujma je opísaná mimoriadne nejasným spôsobom, spočíva v zámene nemajetkovej ujmy s majetkovou ujmou a nie je podložená žiadnym dôkazom. Navyše žalobkyňa sa domáha sankčnej náhrady škody.

114 V druhom rade a subsidiárne Súdny dvor Európskej únie tvrdí, že žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi údajnou nemajetkovou ujmou a údajným nedodržaním lehoty na rozhodnutie. Nemajetková ujma, ktorej sa domáha, vyplýva totiž len z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, ktorého sa dopustila žalobkyňa. Údajná neprimeraná lehota na rozhodnutie nezhoršila nemajetkové dôsledky konštatovania porušenia vykonaného Komisiou, keďže Všeobecný súd potvrdil toto konštatovanie porušenia a výšku uloženej pokuty.

115 V treťom rade a subsidiárne Súdny dvor Európskej únie tvrdí, že nemajetková ujma, ktorá sa má nahradiť, má byť stanovená v maximálnej výške 5 000 eur.

116 Po prvé treba posúdiť údajnú nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená vedúcim zamestnancom a zamestnancom žalobkyne a po druhé údajnú nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená samotnej žalobkyni.

1) O údajnej nemajetkovej ujme spôsobenej vedúcim zamestnancom a zamestnancom žalobkyne

117 Treba uviesť, že žalobné návrhy sa týkajú len vlastných záujmov žalobkyne a nie osobných záujmov jej vedúcich zamestnancov alebo jej zamestnancov. Okrem toho žalobkyňa neuplatňuje prevod práv alebo výslovné splnomocnenie, ktoré by jej umožňovalo podať návrh na náhradu škody spôsobenej jej vedúcim zamestnancom a jej zamestnancom.

118 Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá bola údajne spôsobená vedúcim zamestnancom a zamestnancom žalobkyne, tak musí byť zamietnutý ako neprípustný z dôvodu, že zo spisu nevyplýva, že uvedení vedúci zamestnanci a zamestnanci oprávnili žalobkyňu na podanie žaloby o náhradu škody v ich mene (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. mája 2010, CPEM/Komisia, C-350/09 P, neuverejnené, EU:C:2010:267, bod 61, a rozsudok z 30. júna 2009, CPEM/Komisia, T-444/07, EU:T:2009:227, body 39 a 40).

119 V každom prípade existencia ujmy spôsobenej vedúcim zamestnancom alebo zamestnancom žalobkyne nie je preukázaná. Na jednej strane žalobkyňa postupuje nepodloženými tvrdeniami a nepredkladá nijaké konkrétne dôkazy, ktoré by preukázali ťažkosti a nepríjemnosti, ktoré vznikli jej vedúcim zamestnancom a zamestnancom z dôvodu nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06. Na druhej strane žalobkyňa nepreukazuje, že jej vedúcim zamestnancom a zamestnancom bola spôsobená osobná a priama ujma, odlišná od ujmy, ktorú osobne utrpela.

120 V dôsledku toho návrh na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá bola údajne spôsobená vedúcim zamestnancom a zamestnancom žalobkyne, musí byť zamietnutý ako neprípustný a v každom prípade ako nedôvodný.

2) O nemajetkovej ujme, ktorá bola údajne spôsobená žalobkyni

121 Z judikatúry vyplýva, že pokiaľ žalobca nepredloží nijaký dôkaz spôsobilý preukázať existenciu a určiť rozsah jej nemajetkovej ujmy, prináleží mu prinajmenšom preukázať, že predmetné správanie mu vzhľadom na svoju závažnosť mohlo spôsobiť takúto škodu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, C-481/07 P, neuverejnený, EU:C:2009:461, bod 38; z 28. januára 1999, BAI/Komisia T-230/95, EU:T:1999:11, bod 39, a zo 16. októbra 2014, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-297/12, neuverejnený, EU:T:2014:888, body 31, 46 a 63).

122 V prvom rade treba pripomenúť, že žalobkyňa poukazuje na poškodenie jej dobrej povesti najmä z pohľadu investorov a jej klientov.

123 Argumentácia žalobkyne však nie je podložená dôkazmi, ktoré by preukazovali, že jej dobrá povesť mohla byť ovplyvnená nielen rozhodnutím K(2005) 4634, ale aj závažnosťou nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie.

124 Za týchto okolností treba konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 bolo spôsobilé ohroziť jej dobrú povesť.

125 V každom prípade konštatovanie o nedodržaní primeranej lehoty na rozhodnutie uskutočnené v bode 63 vyššie vzhľadom na predmet a závažnosť tohto nedodržania postačuje na účely náhrady poškodenia dobrej povesti, ktoré uplatňuje žalobkyňa v prejednávanej veci.

126 V druhom rade skutočnosť, že žalobkyňa bola uvedená do neistej situácie, najmä pokiaľ ide o úspešnosť jej žaloby proti rozhodnutiu K(2005) 4634, je spätá s každým súdnym konaním. Navyše žalobkyňa si musela byť nevyhnutne vedomá toho, že vec T-54/06 predstavovala určitý stupeň zložitosti a že táto zložitosť súvisela na jednej strane s počtom súbežných žalôb postupne podaných proti rozhodnutiu K(2005) 4634 na Všeobecný súd v rôznych jazykoch konania a na strane druhej s potrebou tohto súdu pristúpiť k dôkladnému preskúmaniu rozsiahlych spisov a najmä potreby zistiť skutkový stav a pristúpiť k meritórnemu posúdeniu sporu.

127 Celková dĺžka konania vo veci T-54/06, teda 5 rokov a 9 mesiacov, však prekročila predpokladanú dĺžku, ktorú žalobkyňa mohla očakávať najmä v čase podania svojej žaloby. Okrem toho konanie vo veci T-54/06 obsahuje obdobie 3 rokov a 10 mesiacov, ktoré uplynuli od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania. Tieto lehoty nie sú nijako odôvodnené prijatím opatrení na zabezpečenie priebehu konania, vykonávaním dôkazných prostriedkov alebo výskytom prekážok v konaní. Napokon žalobkyňa svojím správaním nijako neprispela k uvedenej lehote na rozhodnutie. Naopak žalobkyňa najmenej dvakrát pripomenula Všeobecnému súdu, že očakáva rozhodnutie vo veci a žiadala ho o urýchlené riešenie veci T-54/06.

128 Za týchto okolností nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 bolo takej povahy, že uviedlo žalobkyňu do situácie neistoty, ktorá išla nad rámec neistoty obvykle vyvolanej súdnym konaním. Tento stav dlhodobej neistoty mal nevyhnutne vplyv na plánovanie potrebných rozhodnutí a riadenie tejto spoločnosti, a teda spôsoboval nemajetkovú ujmu.

129 V treťom rade za okolností prejednávanej veci nemajetková ujma, ktorá bola spôsobená žalobkyni z dôvodu dlhodobého stavu neistoty, do ktorého bola uvedená, nebola nahradená v celom rozsahu tým, že sa konštatovalo nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie.

130 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že cieľom náhrady škody požadovanej žalobkyňou a pripomenutej v bode 112 vyššie, je náhrada viacerých typov nemajetkovej ujmy a okrem iného poškodenia dobrej povesti, ktorá nie je preukázaná a ktorá je v každom prípade dostatočne nahradená konštatovaním o nedodržaní primeranej lehoty na rozhodnutie (pozri body 122 až 125 vyššie).

131 Po druhé Súdny dvor už rozhodol, že vzhľadom na potrebu zabezpečenia dodržiavania práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže súd Únie nemôže umožniť žalobcovi iba preto, že nebola dodržaná požiadavka rozhodnutia veci v primeranej lehote, spochybniť opodstatnenosť alebo výšku pokuty v prípade, keď všetky dôvody smerujúce proti konštatovaniam súdu, pokiaľ ide o výšku tejto pokuty a správanie, ktoré trestá, boli zamietnuté (rozsudok z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 87; pozri v tomto zmysle tiež rozsudky zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – (Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 194, a z 8. mája 2014, Bolloré/Komisia, C-414/12 P, neuverejnený, EU:T:2014:301, bod 105).

132 Z toho vyplýva, že nedodržanie lehoty na rozhodnutie v primeranej lehote v rámci preskúmania žaloby podanej na súd proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa podniku ukladá pokuta za porušenie práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, nemôže viesť k úplnému alebo čiastočnému zrušeniu pokuty uloženej týmto rozhodnutím (rozsudky z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 78, a z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 88; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok z 8. mája 2014, Bolloré/Komisia, C-414/12 P, neuverejnený, EU:C:2014:301, bod 107).

133 Spôsob výpočtu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie, ktorý spočíva, ako navrhuje žalobkyňa, v uplatnení určitej percentuálnej sadzby na pokutu uloženú Komisiou, by však mal za následok spochybnenie uvedenej pokuty, hoci nie je preukázané, že nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 malo vplyv na výšku tejto pokuty.

134 Návrhy žalobkyne týkajúce sa náhrady údajnej nemajetkovej ujmy prostredníctvom zníženia výšky uloženej pokuty rozhodnutím K(2005) 4634 teda musia byť zamietnuté.

135 Po tretie vzhľadom na posúdenia uvedené v bodoch 126 až 134 vyššie a najmä na rozsah nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie, správanie žalobkyne a skutočnosť, že v rámci konania pripomenula, že očakáva prijatie rozhodnutia, potrebu zabezpečiť dodržanie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže a účinnosť tohto návrhu, treba rozhodnúť *ex aequo et bono*, že náhrada škody vo výške 6 000 eur priznaná žalobkyni predstavuje primeranú náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená z dôvodu dlhodobého stavu neistoty, v ktorom sa nachádzala v konaní vo veci T-54/06.

c) O úrokoch

136 Žalobkyňa vo svojom treťom žalobnom návrhu žiada Všeobecný súd, aby k výške škody, ktorú jej môže priznať, stanovil úroky z omeškania plynúce od 26. novembra 2013.

137 Z judikatúry vyplýva, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zásade vzniká na základe rozsudku, ktorý konštatuje povinnosť nahradiť škodu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júna 1990, Sofrimport/Komisia, C-152/88, EU:C:1990:259, bod 32 a citovanú judikatúru).

138 Na určenie úrokov z omeškania je potrebné zohľadniť článok 83 ods. 2 písm. b) a článok 111 ods. 4 písm. a) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1). Podľa týchto ustanovení je úrokovou sadzbou v prípade pohľadávok, ktoré neboli uhradené v lehote, sadzba, ktorú ECB uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* a platná v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti pohľadávky, zvýšená o tri a pol percentuálneho bodu.

139 V prejednávanej veci musí byť náhrada škody uvedená v bodoch 109 a 135 vyššie zvýšená o úroky z omeškania od vyhlásenia tohto rozsudku až do jej úplného zaplatenia.

140 Sadzbou úrokov z omeškania je sadzba určená ECB pre jej hlavné refinančné operácie, zvýšená o tri a pol percentuálneho bodu.

d) Návrhy týkajúce sa výšky náhrady škody a úrokov

141 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy musí byť tejto žalobe čiastočne vyhovené v časti, v ktorej smeruje k náhrade škody, ktorá bola spôsobená žalobkyni z dôvodu nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06.

142 Náhrada škody, ktorá má byť priznaná žalobkyni z dôvodu ujmy, ktorá jej bola spôsobená úhradou dodatočných nákladov bankovej záruky, dosahuje 588 769,18 eura.

143 Náhrada škody, ktorá má byť priznaná žalobkyni z dôvodu jej nemajetkovej ujmy, dosahuje 6 000 eur.

144 Výška náhrady škody uvedená v bodoch 142 a 143 vyššie sa zvýši o úroky z omeškania za podmienok uvedených v bodoch 139 a 140 vyššie.

145 V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

IV. O trovách

146 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V uznesení zo 6. januára 2015, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2015:2), bola námietka neprípustnosti predložená Súdnym dvorom Európskej únie zamietnutá a o trovách konania sa malo v tejto súvislosti rozhodnúť neskôr. Únii zastúpenej Súdnym dvorom Európskej únie treba preto uložiť povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou v súvislosti s námietkou neprípustnosti, ktorá viedla k vydaniu uznesenia zo 6. januára 2015, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2015:2).

147 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.

148 V prejednávanej veci bolo žalobkyni čiastočne vyhovené, pokiaľ ide o jej návrhy vo veci samej. Vo svojom návrhu na náhradu škody však v podstatnej časti nemala úspech. Za týchto podmienok je vzhľadom na všetky okolnosti predmetnej veci opodstatnené rozhodnúť, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

149 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Je teda opodstatnené rozhodnúť, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Európska únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie je povinná zaplatiť spoločnosti Kendrion NV náhradu škody vo výške 588 769,18 eura z dôvodu majetkovej ujmy spôsobenej tejto spoločnosti nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 16. novembra 2011, Kendrion/Komisia (T-54/06, neuverejnený, EU:T:2011:667).**

2. **Únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie je povinná zaplatiť spoločnosti Kendrion náhradu škody vo výške 6 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorá tejto spoločnosti vznikla z dôvodu, že nebola dodržaná primeraná lehota na rozhodnutie vo veci T-54/06.**

3. **Náhrady škody uvedené v bodoch 1 a 2 vyššie budú zvýšené o úroky z omeškania plynúce odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do ich úplného zaplatenia v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre jej hlavné refinančné operácie, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu.**

4. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

5. **Únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie je povinná znášať svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Kendrion v súvislosti s námietkou neprípustnosti, ktorá viedla k vydaniu uznesenia zo 6. januára 2015, Kendrion/Európska únia (T-479/14, neuverejnené, EU:T:2015:2).**

6. **Kendrion na jednej strane a Únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie na strane druhej znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace so žalobou, ktorá viedla k tomuto rozsudku.**

7. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Papasavvas Labucka Bieliūnas

Kreuschitz Forrester

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. februára 2017.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu 1

II. Konanie a návrhy účastníkov konania 2

III. Právny stav 5 4

A. O prípustnosti 4

B. O veci samej 5

1. O údajnom nedodržaní primeranej lehoty na rozhodnutie vo veci T-54/06 6

2. O údajnej ujme a údajnej príčinnej súvislosti 8

a) O údajnej majetkovej ujme a predpokladanej príčinnej súvislosti 8

1) Úvodné pripomienky 9

2) O zaplatení úrokov z pokuty 10

3) Náhrada nákladov bankovej záruky 10

4) O posúdení spôsobenej majetkovej ujmy 12

b) O údajnej nemajetkovej ujmy a predpokladanej príčinnej súvislosti 13

1) O údajnej nemajetkovej ujme spôsobenej vedúcim zamestnancom a zamestnancom žalobkyne 14

2) O nemajetkovej ujme, ktorá bola údajne spôsobená žalobkyni 15

c) O úrokoch 16

d) Návrhy týkajúce sa výšky náhrady škody a úrokov 17

IV. O trovách 17